

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy Jana Dvořáka a soudců Petry Venclové a Aleše Korejtky ve věci žalobce M. Š., proti žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.2.2017, č. j. MPSV-2017/41611-919,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20.2.2017, č. j. MPSV-2017/41611-919, s e r u š í a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Pardubicích ze dne 8.6.2016, č. j. 208071/16/PA, ve spojení s rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20.2.2017, č.j. MPSV-2017/41611-919, byla zamítnuta žádost žalobce o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením (žádost o prodloužení platnosti průkazu ZTP) ze dne 20.1.2016 s tím, že žalobce je osobou se středně těžkým funkčním

postižením pohyblivosti ve smyslu § 34 odst. 2 zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zák. č. 329/2011 Sb.“), není však osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ani osobou s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 3 zák. č. 329/2011 Sb.

Proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne ze dne 20. 2. 2017, č. j. MPSV-2017/41611-919, podal žalobce žalobu, v níž namítal, že mu byly již v minulosti přiznány mimořádné výhody II. stupně (průkaz ZTP) ve smyslu dnes již zrušeného § 86 odst. 2 zák. č. 100/1988 Sb. a tyto výhody mu byly prodlužovány až do 1. 4. 2016 s tím, že jeho zdravotní stav odpovídá stavu popsanému v odstavci 2 písm. h) přílohy č. 2 dnes již zrušené vyhlášky č. 182/1991 Sb. (chronické vady a nemoci interního charakteru značně ztěžující pohybovou schopnost - například vady a nemoci srdce s recidivující oběhovou nedostatečností trvající i při zavedené léčbě, dechová nedostatečnost těžkého stupně, selhání ledvin ve stadiu dialýzy, provázené závažnými tělesnými komplikacemi, onkologická onemocnění s nepříznivými průvodními projevy na pohybové a orientační schopnosti). Jelikož se od doby přiznání mimořádných výhod II. stupně (průkaz ZTP) zdravotní stav žalobce nezlepšil, naopak se stále zhoršuje, není žalobci zřejmé, jak je možné, že nyní jeho žádosti o průkaz ZTP nebylo vyhověno, zvláště když zdravotní stav popsaný dříve v odstavci 2 písm. h) přílohy č. 2 dnes již zrušené vyhlášky č. 182/1991 Sb. v podstatě odpovídá zdravotnímu stavu popsanému v odstavci 2 písm. i) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále též „vyhláška č. 388/2011 Sb.“; těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních a onkologických postiženích). Žalobce v žalobě dále zdůraznil, že není sporu o tom, že omezení jeho pohyblivosti je způsobeno interními obtížemi. Tyto obtíže jsou takového rázu, že žalobce „prakticky není schopen běžné zátěže“, zadýchá se, když jde od auta domů, při chůzi do schodů vyjde pouze do mezipatra a poté se musí vydýchat. Žalobce je přesvědčen, jeho zdravotní stav nebyl posouzen úplně, zejména nebyly provedeny „výkonové testy“, které by umožňovaly správním orgánům učinit závěr, že se v jeho případě jedná pouze o omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích (odstavec 1 písm. i/ přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb.). Ze všech výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval argumentaci obsaženou v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, které je dle názoru žalovaného věcně správné a zákonné. K žalobním bodům žalovaný uvedl, že od ledna 2014 došlo ke změně právní úpravy týkající se průkazů pro osoby se zdravotním postižením, přičemž v důsledku této změny může docházet k tomu, že byt se zdravotní stav občana nezměnil (či se dokonce zhoršil), přesto občan nebude splňovat podmínky pro přiznání průkazu, který mu podle dosavadních právních předpisů náležel. Žalovaný dále zdůraznil, že zdravotní stav žalobce byl posouzen v souladu s § 8 odst. 1 písm. e) a § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zák. č. 582/1991 Sb.“), příslušnou okresní správou sociálního zabezpečení, resp. posudkovou komisí v odvolacím řízení, a to opakovaně a vždy se stejným závěrem, že v případě žalobce nejde o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 3 zák. č. 329/2011 Sb. Závěry

posudkové komise vyhodnotil žalovaný jako úplné a přesvědčivé, a proto žádost žalobce o průkaz ZTP zamítl, neboť na něj žalobce neměl nárok. Ze všech výše uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“) žalobou napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že **ž a l o b a j e d ů v o d n á .**

Ve sféře veřejné správy platí, že funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí. Je proto nutné, aby se správní orgán vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené. Nevypořádá-li se správní orgán s některou se základních námitek účastníka správního řízení, je napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí (srov. – mutatis mutandis - např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2009, č. j. 9 As 71/2008 – 109, dostupný na www.nssoud.cz). Současně platí, že nedostatek odůvodnění nelze nahradit podrobnou argumentací uvedenou ve vyjádření k žalobě (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.9.2003, č. j. 1 A 629/2002 - 25, publikovaný pod č. 73/2004 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.12.2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71, oba dostupné na www.nssoud.cz), neboť argumenty uvedené ve vyjádření k žalobě měly zaznít v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, a proto na takové dodatečné odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nemůže být brán zřetel (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.10.2004, č. j. 3 As 51/2003 - 58, či rozsudek téhož soudu ze dne 27.6.2011, č. j. 4 As 21/2011 - 60, oba dostupné na www.nssoud.cz).

Žalobce nejen v žalobě, ale již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (jakož i ve vyjádření ze dne 7.11.2016 a ve vyjádření ze dne 13.2.2017) namítal, že mu v minulosti byly přiznány mimořádné výhody II. stupně (průkaz ZTP) ve smyslu dnes již zrušeného § 86 odst. 2 zák. č. 100/1988 Sb. a tyto výhody mu byly prodlužovány až do 1.4.2016 s tím, že jeho zdravotní stav odpovídá stavu popsanému v odstavci 2 písm. h) přílohy č. 2 dnes již zrušené vyhlášky č. 182/1991 Sb. (chronické vady a nemoci interního charakteru značně ztěžující pohybovou schopnost - například vady a nemoci srdce s recidivující oběhovou nedostatečností trvající i při zavedené léčbě, dechová nedostatečnost těžkého stupně, selhání ledvin ve stadiu dialýzy, provázené závažnými tělesnými komplikacemi, onkologická onemocnění s nepříznivými průvodními projevy na pohybové a orientační schopnosti). Dále žalobce zdůrazňoval, že se od doby přiznání mimořádných výhod II. stupně (průkaz ZTP) jeho zdravotní stav nezlepšil, naopak se stále zhoršuje, a proto mu není zřejmé, jak je možné, že nyní jeho žádosti o průkaz ZTP nebylo vyhověno, zvláště když zdravotní stav popsaný dříve v odstavci 2 písm. h) přílohy č. 2 dnes již zrušené vyhlášky č. 182/1991 Sb. v podstatě odpovídá zdravotnímu stavu popsanému v odstavci 2 písm. i) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. S výše uvedenou základní námitkou, která je leitmotivem celé žaloby, se však žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nevypořádal, a proto je žalobou napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Popsaný nedostatek přitom nebylo možno

napravit vyjádřením k žalobě (viz výše). Ostatně není přípustné, aby soud jako první odpovídal na otázky, na které měl v průběhu správního řízení odpovědět specializovaný správní orgán. Navíc ani ve vyjádření k žalobě žalovaný neuvedl, jak konkrétně se změnila posudková kritéria a jaký měla předmětná změna vliv na posouzení žalobcova zdravotního stavu, který se prokazatelně stále zhoršuje (srov. např. žalobcem předloženou lékařskou zprávu ze dne 24.10.2017, dle které došlo k další významné negativní změně spirometrických parametrů). Na tomto místě soud dodává, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením z důvodů končící platnosti průkazu ZTP lze cum grano salis přirovnat k rozhodnutí o odnětí dosud pobírané dávky podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, a proto i v tomto případě je žalovaný v odůvodnění zamítavého rozhodnutí povinen přesvědčivě odůvodnit, co se při porovnání s obdobím, kdy žadateli byly přiznány mimořádné výhody II. stupně (ZTP) v právní úpravě či ve zdravotním stavu žadatele změnilo tak zásadně, že v současnosti již není možno žádosti vyhovět.

Lze tedy uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí je z důvodu popsaných výše nepřezkoumatelné, a proto jej soud podle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), pro vady řízení zrušil (výrok I). V dalším řízení žalovaný odstraní vadu popsanou soudem supra a vypořádá se též s požadavkem žalobce na provedení zátěžového testu za účelem zjištění fyziologických a patologických reakcí organismus žalobce na zátěž, a to vzhledem k jeho námitce, že „*prakticky není schopen běžné zátěže*“, jakož i s ohledem na znění odstavce 1 písm. i) a odstavce 2 písm. i) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení, úspěšnému žalobci však žádné náklady v průběhu řízení nevznikly, a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).

P o u č e n í :

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 22. listopadu 2017

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: